

ningsministeren skal ved private skoler godkende skolens økonomiske forhold, og ved selvejende institutioner skal vedtægtsbestemmelser om skolens styrelse og økonomiske forhold være godkendt.“

Af *mindretallet under nr. 5*:

8) *Stk. 2* og *stk. 3* udgår, og i *stk. 4*, der herefter bliver *stk. 2*, udgår „jfr. *stk. 2* og *3*“.

Af et *mindretal* (Bertel Haarder (V), Brøndlund Nielsen (V), Svend Haugaard (RV), Chr. Christensen (KrF) og Alfred Hansen (DR)):

9) *Stk. 2* udgår, og *stk. 3*, der herefter bliver *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2*. Skoler, der var i virksomhed i skoleåret 1976-77, kan uanset bestemmelsen i *stk. 1*, nr. 1), fortsætte deres virksomhed.“

Af *mindretallet under nr. 5*:

Til § 14.

10) Paragraffen udgår.

Af et *mindretal* (Bertel Haarder (V), Brøndlund Nielsen (V), Chr. Christensen (KrF) og Alfred Hansen (DR)):

Til § 22.

11) *Stk. 1* affattes således:

„Anerkendte private grundskolekursus kan efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren, forberede til folkeskolens afgangsprøver og udvidede afgangsprøver.“

Af *mindretallet under nr. 1*:

Til § 29.

12) Paragraffen affattes således:

„§ 29. Udgifter til befordring af elever mellem skolen og hjemmet indgår i skolerens tilskudsberettigede driftsudgifter efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren.“

Bemærkninger.

Til nr. 2.

Også for børnehaveklasse vedkommende bør den frie skole kunne indrette sig anderledes end folkeskolen, blot det sker inden

for visse udgiftsrammer, der mest hensigtsmæssigt kan udformes af ministeren.

Til nr. 3.

Ministeren har ikke ønsket en sådan liberalisering med den begrundelse, at det „ville kunne føre til en efter omstændighederne ret stærk forøgelse af antallet af nyoprettede skoler med et på længere sigt tvivlsomt eksistensgrundlag“ (i svar af 14. april 1976 på spørgsmål i udvalget). Men det kan man for det første intet vide om. For det andet er jo denne lov netop til, for at forældre-kredse, der er utilfredse med folkeskolen eller har andre ideer end de herskende, kan forsøge sig i praksis. At enkelte skoler må opgive igen, kan i sig selv være lærerigt både for de pågældende og for andre. Der er ingen fare for, at der foretages unødige investeringer, eftersom skoler, der er etableret på ny og usikker grund, som oftest vil starte i lejede lokaler, bl.a. på grund af ministeriets meget lange „bygge-kø“. I øvrigt skal jo forældrene selv betale en sjettedel af byggeudgifterne, hvilket — ligesom skolepengene (15 pct.) — hidtil har været et tilstrækkeligt værn mod „tvivlsomme“ skoleoprettelser.

Med ordet „normalt“ tilsigtes en fleksibilitet, der f.eks. skal muliggøre godkendelse af friskoler med 1.-2. klasse + børnehaveklasse, såfremt sidstnævnte har et rimeligt børne- og timetal.

Til nr. 4.

Forslagsstillerne kan ikke acceptere ministerens argument mod denne tilføjelse, som går ud på, at den vil forringe undervisningen af fremmedsprogede elever ved at gøre det sværere at nå op på det antal elever (12), der er nødvendigt for, at en kommune er forpligtet til at oprette et hold. De frie skoler har jo betydelige udgifter ved selv at etablere undervisningen og vil derfor ikke have nogen som helst interesse i at forskertse muligheden for oprettelsen af en kommunal undervisning, der jo er gratis også for den frie skole.

Til nr. 5.

Jfr. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 3 til § 2. Der ses ikke at være nogen som helst grund til at begrænse mulighederne for at oprette og videreføre også helt små fri-